

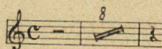
осмини

шестнадесетини

За избѣгване на многото помощни линии подъ и надъ петолинието и повторението на единъ или нѣколко такта — въ октава по-горе или по-долу — се употрѣбява знака *C. 8-va...* = *col* или *con ottava*, или *con ottava bassa*.

Въ партитури — хорови и оркестрови — когато единъ гласъ или инструментъ има сжщитъ ноти, т. е. пѣе или свири като нѣкой другъ, който е вече написанъ, означава се *col* ... и името на гласа или инструмента, съ който пѣе или свири: *Col Soprano*, или *Col Clarinetti* и пр. А когато цѣлия хоръ или оркестръ пѣе или свири едно и сжщо, следъ като се напишатъ нотитъ на единъ гласъ или инструментъ, на другитъ се пише само думата *Unissono*.

При дълги паузи, траящи по-много тактове въ хоровитъ и оркестрови гласове, се означава броя на тактоветъ съ числа :

Съкратеното означение на знаковетъ за украшение, както и тия за повторение, сж поставени на съответнитъ мѣста, споредъ началната имъ буква.

Абсолютенъ слухъ се нарича способността у човѣкъ, който веднага може да разпознае точната, абсолютната височина на тоноветъ по отдѣлно, и въ съчетания (акорди). А. с. е въ много случаи само физическа проява, не показваща сигурни белези за музикаленъ даръ. Чрезъ системни упражнения, единъ добъръ слухъ може да се развие до абсолютенъ, който не е необходимъ за успѣшни музикални занятия. А. С. не сж обладавали мнозина отъ великитъ музиканти.

Абсолютна музика е тази, която действа безъ помощта на другитъ изкуства — въ противовесъ на програмната музика, която е въ връзка съ известенъ текстъ — имаща за целъ да изобрази нѣщо въ връзка съ този текстъ. Абсолютната музика

действа безъ посрѣдството на други изкуства — а само съ чисто музикални срѣдства, когато програмната — за своята изобразителна целъ, прибѣгва до помощта на други изкуства (поезията).

Абтъ, Францъ — *Abt Franz*, значителенъ пѣсененъ компонистъ, род. 22 декември 1819 въ Айленбургъ (Саксония), умр. 31 мартъ 1885 въ Висбаденъ; първоначално е трѣбвало да стане теологъ, но като студентъ въ Лайпцигския университетъ, следъ дирижирането на едно студентско филхармонично дружество, се окончателно посвещава на музиката. Живѣлъ нѣколко години въ Шутгартъ, после билъ музик. директоръ въ Бернбургъ и Цюрихъ, където е ръководилъ концертитъ на музикалното дружество, а следъ това дворцовъ капелмайсторъ въ Брауншвайгъ. Презъ 1872 посещава Сев. Америка, където е ималъ голѣми успѣхи съ дирижирането на пѣвческитъ дружества въ голѣмитъ градове. Пѣснитъ на А., безъ да стоятъ на равнището на една формална висота и изисканост, поради мелодичността си, сж станали тѣй любими въ Нѣмско, че една голѣма частъ отъ тѣхъ сж снародниѣли. Пѣсни за мъжки и смѣсени хорове и кватрети, съставлящи сбиркитъ „Музикаленъ свѣтъ“ и „Пѣвчески салонъ“ сж най-ценното, що А. е компониралъ. Освенъ това — малки клавирни откъслечи и една опера — *Des Königs Scharfschütz* (1873 г.), която е съвсемъ малоценна.

Абубъ — еврейски духовъ инструментъ, приличенъ на корнетъ. Употрѣбявалъ се е при жертвенитъ служби.

Абу, Нафр. Мухамедъ — арабски музикаленъ писателъ, оригинала на чието съчинение „*Musica theoretica et practica vocalis et instrumentalis*“ „Музика теоретическа и практическа, вокална и инструментална“ се намира въ Лайденския музей.

Аве Мария — *Ave Maria* = „Дѣва Мария“ — католическо църковно пѣснопѣние.

Авенариусъ, Тома — *Avenarius Thomas*, органистъ въ Хилдесхаймъ, живѣлъ презъ XVII в., авторъ на *Amorisische Gesänge* (1614) „Вълюблени пѣснички“, *Convivium musicale* (1630) „Музикално единение“